

Judy Morris sæst her sum Tessa, barnagentan, íð eini hjún hava fingið at ansa barni teirra, meðan tey fara til operaframförslu.

Krimi til 22.35

Barna- gentan

Í annakvöld sendir sjónvarpið ein krimileik, sum er gjörður í samstarvi millum fólk í Australia og

USA. Hendingin fer fram í Sydney. Eini ung og rik hjún — David og Helena, eru við soni teirra á ferð í vikusiftinum í Sydney. Eitt kvöld skulu tey vitja í operahúsinum, og fáa tí starvsfólkið á gistingarhúsinum at fáa teimum eina barnagentu, ein ógvuliga smáðin og bangin genta, sum kallast Tessa.

Av óvart kemur Tessa fram á tveir brotsmenn, sum hava í hyggju at rana barnið, meðan foreldrini eru úti.

Meðan foreldrini njóta framförsluna í operahúsinum, sum er tað, ið Jörn Utzon hevur bygt, fer fram ein harðrend jagstran á jarnbreytarstöðini í Sydney.

Judy Morris hevur leiklutin sum barnagentan, og Gerard Kennedy, sum m.a. eisini spældi við í «Mótburði», er tann, ið jagstrar Tessu, barnagentuna.

Fyri 120 milj. kr. í plastikk leikum

Nógv, sum verður sagt í sjónvarpinum, ljóðar so ótrúligt, at tað er torført at skilja tað. Eitt nú sendingin um dansku skipafelögin. Eitt konteynaraskip, sum kostar 400 milj. krónur siglir við góði, sum er mett til 600 milj. krónur. Ein heil milliard tilsamans. Av hesum flytir skipið í eini last fyri 120 milj. krónur plastikk leiku. Sendingin var annars um vánaligu umstøðurnar hjá danska handelsflotanum, har iroknað Scandinavia hjá DFDS, sum siglir millum Keyptmannahavn og Oslo. Her var undirhald fyri allar pengarnar, tað er helst eisini handelsflotin. Eitt Super Las Vegas show kundi tú uppliva á ferðini millum Norðurlond!

Preben Møller Hansen, kendi formaðurin í «Sømdeneses Forbund» helt, at reiðararnir í Danmark vóru púra Uttan tjóðskaparligar kenslur. Teir hugsaðu bert um vinningin. Hvat skal ein fakfelagsformaður annars siga?

Sendingin fór víða um í heiminum, har dansk skip sigla, so tað var eisini torført at fáa eyga á nakað tjóðskaparligt í hesum. Eitt eitur showbiz annað buisness — og so var tað okkurt um manningareglurnar og tryggleikan á skipunum, sum vóru øðrvísi í Danmark enn í Noregi, Týsklandi, Panama og Bahama.

Tú fekk eina kenslu av, at tað var fakfelagsmaðurin í Danmark, sum einsamallur lá í buktini, men so einfalt kann tað ikki vera?

Íslendski filmurin «Land og Synir» fekk nærum onga umtalu í yvirlitinum, sum sjónvarpið í Danmark sendi út frammanundan. Eg visti ikki í hvørjum tíðarskeiði, hann skuldi siga frá. Tó so kom fram, at hetta var í 1937. Kortini kundi tú ikki í umhvørvinum sum heild imynda tær, at soleiðis var í Íslandi um hetta mundið. Har hevur fátækrademið helst verið sjónligari enn hjá okkum, og umstøðurnar at bróta upp úr gomlu siðalærni enn torførari. Tí dugi eg illa at hugsa mær, at konurnar borðreiddu við borðdúki og porselenskoppum, tá menn fóru á fjall. Mær rann í huga tær gomlu fløskurnar við eini ullintari hosu at halda hitanum í temuninum. Tað hevði hóskað betur samaborið við fátækrademið, sum hesi fólk livdu í.

Annars haldi eg, at filmurin var mest trúgrur mótvegis náttúruni og sinnalagnum hjá hesum fólk. Innihaldið var ikki ein søga um nakað ávist, tó at Einar og genta hansara gingu sum ein reyður tráður gjøgnum hendingarnar. Fylgispælið var blandaður tónleikur við sangkóri og tónleikagreinum yvirhøvar, sum órógvadu myndirnar, eins og klædnadraktin eins væl kundi verið frá 1960 sum 1970 í mongum føri. Áttu íslenskir bændur veruliga so flottar klæðningar, tá teir fóru í dansistovu? Tú fekkst kenslu av, at leikstjórnin og pallarbeiðararnir fóru heldur lættliga um. Og bilurin, sum var so gamal og tó so framkomin, at hann hevði sjálvstartara. Tað var eisini lögð.

Ein fyri henda filmin og tað, sum helst liggur okkum færoyingum nærmast, er fróin um náttúru-myndirnar, sum í «Landi og Synum» fingtu so stórt innivist. Eisini samrøðurnar millum leikararnar, sum í lötum vóru sannar perlar. Tú hómaði hesi fólkini, sum hóast fátæka umhvørvið, vóru færi fyri at varðveita skemtiligan hugsunnarhætt og speiliga aftursvarið. Hetta var fyrsta íslenska royndin.

Í Finnlandi eru teir komnir longur í royndini at gera filmar til sjónvarp og spælfilmur. Har er eitt ávist samlið millum náttúru og menniskju, just sum vit søu í «Land og Synum» Hóast Finnland ikki er tað landið, sum er nærmast Føroyum og Íslandi, so er tað kortini líkleiki í endurgevingini í leikriti og uppseting. Hóast finskir filmar ikki fáa nógv umtalu, so havi eg altíð funnið eitt ávist samlag og havt møguleika at kenna aftur tað, sum fer fram, sum bert kann koma av, at tú hevur møguleika at kenna serliga náttúru og fólkaslag, sum kanska bígva á fjarskotnum økjum so sum bygdafolk her á landi, ið ikki koma í samband við stórplassini í gerandisdegnum.

Lagnusögur er frálík og snottlig uppseting, sum oftast í innihaldi er mæn. Tú veist, hvat skal henda. Bert veist tú ikki, hvør verður myrdur!

Hetta er sjónvarps undirhald av besta slagi — sigst — og lögð er tað, at hetta er oftast tað, sum vit fáa inn í stovurnar, áðrenn farið verður til songar.

Og so er tað náttúrumyndin at enda, sum verður nýtt sum «skrápappir». Lögð, tí tað sæst hvørki tað, sum kemur í sjónvarpið næstu ferð, ella hvat myndin skal sýna!

Dagny Joensen

Frigggjadagin 13. júlí kl. 20.30 Soleiðis sæð

Hetta er heitið á sendingini um, hvussu tíðindi verða til í bløðunum, og hvussu tey verða sett upp. Vitjað verður á bløðunum, har vit fáa innlit í arbeiðið. Á myndini sæst ein umbrótari á einum blaði í Danmark, sum stendur við ljósborðið og arbeiðir.

sjónvarp

Frigggjadagin 13. júlí

19.30 Eina oyggj kanst tú ikki taka við tær
20.30 Soleiðis sæð
21.15 Eldorado
22.05 Soleiðis missir tú pundini
22.35 Barnagentan
23.45 Liðugt

Leygardagin 14. júlí

19.30 Børnini á Westmare 2
20.20 Ikki bert sum at siga tað
20.45 Tað er leygarkvöld
22.05 Hill Street
22.55 Tað er leygarkvöld
23.45 Liðugt

Oyggjin hjá Nailju

Eina oyggj kanst tú ikki taka við tær. Nailja og foreldur hennara pakka niður víðfarið, tey skulu hava við í summarfrí. Nailja er 10 ára gomul og skal við foreldrunum út á eina oyggj at ferðast, har bert ein gomul kona býr. Nailja hevur als ongan hug at fara.

Tað gongst tó øðrvísi enn Nailja hevði hugsað, tí oyggjin hevur eisini nógv gott og spennandi at bjóða. Har eru hópin av djórum, sum verja áhuga hennara. Seinast í filminum vil Nailja hava oynna við sær heim aftur. Filmurin er gjörður í Sovjet samveldinum.